

ת"פ 29128/05/20 - מדינת ישראל נגד אמיר ג'בר, מוחמד ג'בר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29128-05-20 מדינת ישראל נ' ג'בר ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון, מתביעות מחוז ירושלים	המאשימה
נגד	
1. אמיר ג'בר	
ע"י ב"כ עו"ד מוטי רפאלי	
2. מוחמד ג'בר	
ע"י ב"כ עו"ד חיים הדיה	
הנאשמים	

גזר דין - נאשם 2

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **שימוש ברכב ללא רשות**, לפי סעיף 413ג רישא לחוק; **נהיגה ללא ביטוח** לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970, ו**נהיגה ללא רישיון נהיגה**, לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961. מכתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 15.3.2019 בשעת אחר צהריים סמוך למסעדת "אלביס" בצומת נווה אילן, עמד המתלונן עם הטרקטורון שבבעלותו. נאשם 2 ונאשם 1 (**הנאשמים**) שהגיעו למקום רכובים על אופנוע, ניסו לברר עם המתלונן האם מעוניין למכור להם את הטרקטורון. בהמשך שאלו אותו אם יהא מוכן לאפשר להם "לעשות סיבוב" עליו, אך המתלונן השיב בשלילה. אז התיישב הנאשם על הטרקטורון בטענה כי הוא מעוניין לבדוק את הקפיצים, תוך שהמתלונן ביקש ממנו לרדת ממנו. הנאשם מסר למתלונן את הטלפון הנייד שלו ונהג בטרקטורון לכיוון תחנת הדלק עד ששב לצד המתלונן. נאשם 1 התיישב במושב הנהג בטרקטורון כאשר נאשם 2 התיישב מאחוריו. אז הושיט נאשם 1 את הטלפון הנייד שלו למתלונן ואמר לו "תכתוב לי את מספר הטלפון שלך". המתלונן לקח את הנייד מידו של נאשם 1, וזה החל בנסיעה. בהמשך, ניסה נאשם 1 לקחת את הטלפון מידי המתלונן. אז נמלטו השניים מן המקום רכובים על הטרקטורון. הנאשמים הסתירו את הטרקטורון ביער סמוך לשוב נווה אילן, כאשר המפתח נותר בטרקטורון. בהמשך נסעו הנאשמים בישוב אבו גוש ומסביב לו תוך שהתחמקו מקריאותיהם של שוטרים שחרזו להם לעצור באופן חוזר ונשנה. בהמשך, חזרו הנאשמים למקום בו היה המתלונן, וסיפרו לו היכן הטרקטורון. לטרקטורון נגרם נזק בשווי 1,000 ₪.

מהלך הדין

הצדדים הגיעו להסדר שכלל את תיקון כתב האישום, ושליחת הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר. הסניגור ביקש

ששירות המבחן יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 27, רווק ומתגורר עם הוריו. משפחתו תוארה כמשפחה נורמטיבית, חמה ותומכת. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, והחל לעבוד עוד בתקופת התיכון לסייע בפרנסת המשפחה. לאורך השנים שומר הנאשם על יציבות תעסוקתית וכיום עובד כמחסנאי בחברת שליחויות. שירות המבחן שוחח עם אחד ממעסיקיו הקודמים שתיאר את הנאשם בקווים חיוביים, כאדם אמין שניתן לסמוך עליו במגוון מצבים. הנאשם קיבל אחריות למעשים הגם שהתקשה לרדת למניעיו לביצועם. הוא התחרט עליהם ושירות המבחן התרשם, כי אכן המעשים אינם מאפיינים את אורחותיו ואת שאיפותיו הנורמטיביות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אדם נורמטיבי ללא ערכים עברייניים ומכיוון שזוהי מעידתו היחידה, ועל מנת שלא לפגוע בעתידו, המליץ לבטל את ההרשעה וכן המליץ להטיל עליו של"ץ בהיקף 140 שעות שיבוצעו במינהל הקהילתי אבו גוש על-פי התוכנית שהכין השירות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי מתחם הענישה נע בין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. נוכח מכלול הנסיבות עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלון. ב"כ המאשימה לא חלקה על כי שולם למתלון פיצוי בגין חלק מהנזק.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן וכן ביקש לבטל את הרשעת הנאשם נוכח נסיבותיו. ב"כ הנאשם הגיש לתיק בית המשפט חשבונית ומזכר מתיק החקירה בנוגע לכך שהנאשם הוא ששולם למתלון ביוזמתו סך של 800 ₪ בגין תיקון הנזק.

קביעת מתחם הענישה ההולם

עקרון ההלימה - מתחם הענישה ייקבע על סמך עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים - בהתנהגותו, פגע הנאשם בערכים של שלטון החוק ובערכים של הגנה על שלום המשתמשים בדרך ושמירה על ביטחון הציבור ובטיחותו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות ביצוע העבירה - מעשיו של הנאשם לא היו מתכוננים או מתוכננים. עם זאת, הנאשם פעל יחד עם אחר, צעיר ממנו, כדי לשלול מהמתלון את קניינו באופן לא לגיטימי ואף בריוני, ובהמשך השתמש ברכב, היה שותף לנסיעה עליו תוך התעלמות מהשוטרים ואף הביא לפגיעה ברכב. אמנם בהמשך חזר הנאשם למתלון וגילה לו היכן מצוי רכבו ויש

בכך סממן של חרטה ומוסר כליות. עם זאת, מדובר במעשים שמשקפים חוסר שיקול דעת ואדישות לעוגמת הנפש שנגרמה למתלונן. הנאשם אחראי בלעדית למעשים והיה מצופה ממנו כי ינהג אחרת, בהתחשב בגילו בעת ביצוע העבירה ובהתחשב בכך שהיה המבוגר מבין שני הנאשמים. במידה מסוימת חלקו של הנאשם קטן יותר מזה של הנאשם 1.

מדיניות הענישה הנוהגת - עבירות רכוש ברכב הן עבירות שהפסיקה מתייחסת אליהן בחומרה, לרוב כשהן מבוצעות באופן חוזר ונשנה ומתוחכם, ולכן הפסיקה מבכרת מאסר כעונש מרתיע. יחד עם זאת, עבירת שימוש ברכב ללא רשות, היא עבירה שחומרתה פחותה ותלויה בנסיבות. מפנה לרע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מ"י (מיום 23.4.2018) שם נקבע לעבירה זו מתחם שבין עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בנסיבות של נטילת רכבה של אמו של הנאשם ללא רשות. שם הסתיים ההליך בעונש מאסר ממושך, בשל עבירות אחרות. ברע"פ 9043/14 ברששת נ' מ"י (מיום 18.1.2015) נדון נאשם צעיר ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בנסיבות דומות למקורו, ואולם שם צירף תיק אחר של הסגת גבול וגניבה.

מתחם הענישה - נוכח כל האמור, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שלאורך חייו תפקד באורח אחראי ונורמטיבי. הוא סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות ולאורך השנים האחרונות עבד באופן רצוף. הוא קיבל אחריות למעשים, והמעשים אינם מעידים על אורחותיו, אלא על היותם מעידה חד פעמית, גם אם מעידה לא פשוטה.

המיקום במתחם

נוכח האמור יש למקם את הנאשם בחלק הראשון של המתחם.

ביטול ההרשעה

לצורך ביטול הרשעה, יש לעמוד בשני תנאים: האחת, נסיבות ביצוע העבירה מאפשרות זאת מבלי לקפח אינטרסים אחרים של ענישה כגון הרתעה וגמול; השני, הוכחתו של נזק קונקרטי ובלתי מידתי שעלול להיגרם לנאשם. הנאשם עומד בתנאי הראשון, אך אינו עומד בתנאי השני, שכן לא הוכח נזק קונקרטי. אין די בגילו הצעיר של הנאשם, כדי לעמוד בדרישה שהעמידה הפסיקה. לכן עתירתו של הנאשם לביטול ההרשעה נדחתה. אציין כי הפניית הסניגור לת"פ 24348-01-19 מ"י נ' אמיתי (מיום 6.9.2020) אינה רלבנטית, שכן שם הנאשם ביצע חלק ניכר מהעבירות שעה שהיה קטין. גם בעניין ת"פ (רמלה) 557-12-15 מ"י נ' אל-סאנע (מיום 21.12.2016) ההפניה אינה רלבנטית, שכן מדובר בנאשם צעיר הרבה יותר מהנאשם שלפניי (בן 19) והנאשם שלפניי כיום כבן 27.

גזירת הדין

נוכח כל האמור גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 200 שעות של"ץ שירוצו במינהל הקהילתי אבו גוש ע"פ התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהר כי אם לא יבצע את השל"ץ כנדרש, ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת העונש ולהטיל עליו כל עונש לרבות מאסר. תחילת ריצוי השל"ץ, לא לפני חלוף 45 יום מהיום;

ב. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע במשך שנתיים מהיום;

ג. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 1.10.2021. לא ישולם כלל, ירצה הנאשם יומיים מאסר;

ד. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.10.2021;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום את העבירות בהן הורשע.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

אציין כי הותרת ההרשעה על כנה היא תוצאה המתחייבת בדין. יחד עם זאת, לא סברתי שמעשיו של הנאשם בתיק הזה מאפיינים אותו, והרישום הפלילי לא צריך לעמוד לו לרועץ. הוכחה לכך היא ההערכה הגבוהה לה זוכה הנאשם במקום עבודתו.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"א, 20 יוני 2021, במעמד הצדדים.